

Vedrørende Manus til "Sol av Isfolket"

Da ideen om å gjøre teater av den populære bokserien "Sagaen om Isfolket" kom opp i 2007, ble det etterhvert bestemt at man skulle konsentrere handlingen rundt historien om ungjenta Sol, som utgjør de tre første bøkene i bokserien. Ved å løfte dette materialet opp på en scene, bestemte man seg tidlig for å gjøre det i en teatral form. Det innebærte at man tok kontakt med Västanå teater og deres sjef, Leif Stinnerbom som har spesialisert seg på å lage teaterforestillinger hvor folkedansen er et veldig viktig element. Forestillinger hvor musikken ligger under og gir en rytme og driv i fortellingen. Så ble dramatiker Eldgrim Springgard engasjert til å dukke ned i bøkene, og produsere en teatertekst som skulle følge denne rytmikken.

Springgard kom da opp med et manus hvor all tekst går på rim og rytme. Hele manuset fremstår derfor som et langt dikt, og som sådan et eget verk. Teksten er skrevet på blankvers, en verserytme som er godt kjent fra William Shakespeares diktning. Rent teknisk er det en jambisk verserot. Jamben er en verserot på to stavelser der den første er trykklett, og den andre er trykk tung. Altså : lett-tung lett-tung lett-tung lett-tung lett-tung:

Eks: Den første Tengel skapte Isfolket
Han selde seg til satan blir det sagt
I bytte fekk han lykke livet ut.
Men Satan kravde sitt, tok grundig att.

Denne verserytmen benyttet også Henrik Ibsen seg av da han skrev Peer Gynt og Brand.

Dramatiseringen av "Sol av Isfolket" har vært gjennom stadige endringer og bearbeidelser, og vil nok også i vinter få seg en gjennomgang sammen med regi og dramaturg.

Det man oppnår ved en sånn tilnærming til teksten er flere ting.
1.: For det første løftes teksten opp og fram til å bli et eget, poetisk verk.

2.: For det andre vil rytmen i teksten sammen med den suggererende rytmen i musikken skape en framdrift i fortellingen, og disse to elementene sammen

bidrar til å løfte fortellingen opp på et mer sanselig plan. Man får som publikummer "fot", og sitter uvilkårlig å tramper takten mens teksten og sangene blir fremført.

3.: Sangene og musikken gjør at fortellingen snakker til oss på forskjellige plan, som sammen med teksten utfyller hverandre.

Dette gir stoffet en relativ høy vanskelighetsgrad, og setter andre krav til skuespillerne, og i særdeleshet amatørerne, som får et helt annet materiale å jobbe med enn de fra før er vant med. I tillegg forutsettes det at skuespillerne har en stor grad av rytmisk sans, da det skal danses og synges i store partier av forestillingen.

I hele tatt: Dette blir noe helt annet enn de fleste har opplevd før. Både som utøver og som tilskuer.

Paul-Ottar Haga
Produksjonsleder

